

strækkelig Grad holdt sig Ministerens Paa- bud om nøje at følge Andelsbankens Virk- somhed efterrettelig o.s.v. Som man vil se, en Række Anklager fra Ministerens Side netop for alvorlige Tjenesteforseelser. Jeg tror, at Helhedsindtrykket af Ministerens Rede- gørelse i Dag er, at den var fuld af de mest omfattende Anklager for Tjenesteforseelser. Naar dette er Tilfældet og Ministeren saa ikke desto mindre formelt hævder, at han ikke har ønsket at afskedige Bankinspektøren for Tjenesteforseelse, da kan Ministeren ikke undgaa, at Offentligheden faar det Indtryk, at naar han ikke har villet afskedige ham formelt for Tjenesteforseelse, er det, fordi han har villet undgaa, at Bankinspektøren fik Ret til at forsvare sig under Forhørs- form og Adgang til at føre Vidner.

Men denne Ministerens Fremgangs- maade er efter min Mening overmaade betænkelig, fordi denne Sag har to Sider. Den har een Side, der vender ud imod Em- bedsstanden, der i Tjenestemandslovens § 17 har et vist Værn mod Vilkaarlighed, men Sagen har tillige en anden Side, der vender ud mod Offentligheden, ud mod Befolkning- en, thi Befolkningen kan ikke forstaa, at en Embedsmand, der er saa udelig, som Ministeren siger Bankinspektøren har været, dog skal afskediges i Naade og med en aarlig Pension paa mellem 5 000 og 6 000 Kr. Jeg vil her sige, at det er et overmaade sundt Instinkt, der er i Befolkningen, naar man her har den Opfattelse, at Afskedigelsen af udelige Embedsmænd ikke kan ledsages af Retten til Pension, og jeg tror, man maa lægge Mærke til, at man ude i Befolkningen ser med Bekymring paa, at de hyppige Ministerskifter mere og mere synes at skulle give Anledning til, at et stadigt stigende Antal Embedsmænd af Ministrene erklæres for uegnede, medens Befolkningen skal betale gennem Pensioner, at Embeds- mænd og Ministre ikke kan samarbejde. Efter min Mening kan det ikke nytte, at den højtærede Minister vil sige, som han har gjort det her i Dag, at naar han ikke har afskediget Bankinspektøren for Tjeneste- forseelser, skyldes det dette, at han har været afskaaret derfra paa Grund af, at den tidligere Erhvervsminister ikke er skredet ind, og at der maa være en vis Kontinuitet paa dette Omraade, saa naar en tidligere Minister ikke har gjort det, var Ministeren her bundet. Dette kan den højt- ærede Minister ikke hævde netop efter den Tale, den højtærede Minister har holdt her i Dag, idet den højtærede Minister i sin Redegørelse i Dag netop har henvist til, at naar han har taget Bankinspektørens Sag,

disse 3 Aar gamle Sager, op til fornyet Undersøgelse, skyldes det den Omstændig- hed, at den tidligere Erhvervsminister her i Rigsdagen har givet Tilsagn om, at Kritikken mod Bankinspektøren skulde blive prøvet netop i Forbindelse med de offentlige Under- søgelser, og endvidere har hævdet overfor Tinget, at Dommene, som er afsagt ved- rørende Sydfyns Diskontobank den 13. November 1926 og vedrørende Andels- banken den 7. Januar 1927, oplyste en Række særdeles uheldige Forhold og kastede et væsentligt nyt Lys over de Forhold, som vedrørte Bankinspektøren. Hvad er det, den højtærede Minister her siger? Han siger netop dette, at først efter at Dommene er fældet, er det rette Grundlag tilvejebragt for Bedømmelsen af Bankinspektørens Embeds- førelse. Nu er Tiden inde til Afgørelsen, siger den højtærede Minister gennem denne Tale, efter at disse Domme er faldet. Saa maa jeg have Lov til at sige til den højt- ærede Minister, at naar han herefter afske- diger Bankinspektøren paa Grundlag af disse Oplysninger, er det ogsaa hans Pligt at give Grunden til denne Afskedigelse dens rette Navn, nemlig Embedsforsøelse, Tjeneste- forseelse, saaledes som det er forudsat i Tjenestemandslovens § 17.

Maa jeg hertil føje, at naar den højt- ærede Handelsminister her har undladt at gaa den i Lovgivningen anviste Vej, maa jeg se saaledes paa det, at det gøres endnu mere beklageligt paa Grund af en hel Række andre Forhold, som er Offentligheden be- kendt. Det er kendt af Offentligheden, at en af den højtærede Ministers Kolleger overfor den tidligere Erhvervsminister har gjort alt, hvad der var muligt for ham, for at fremkalde Bankinspektørens Afskedigelse og, saa vidt jeg har kunnet se, paa en Maade, der i hvert Fald ikke synes at udelukke, at der kan være Tale om Udslag af personligt Nag. Men hertil kommer et ejendommeligt Forhold, som har beskæftiget Offentlig- heden meget, og som staar i Forbin- delse med denne Afskedigelse. Det er det Forhold, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller et Øjeblik var inde paa, nemlig dette, at Bankinspektørens Afske- digelse var gældende fra 1. Januar 1928, og at der derefter konstitueredes en Em- bedsmand fra Handelsministeriet i Bank- inspektørembedet, en Konstitution, som imidlertid kun varede een Dag, hvorefter den paagældende ministerielle Embeds- mand udnævntes til Bankinspektør, uden at Bankinspektørembedet blev opslaaet ledigt, skønt man har Lov til at sige, at er der noget højt Embede, der med Rette